உ

சிவமயம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

திருப்பாடற்றிரட்டும்

உடற்கூற்றுவண்ணமும்

30 OCT 1929

...மகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
...ப்பிக்கப்பட்டது.

1929

[அணா-2

A25xD60,1
N29
85713

உ

சிவமயம்.

JAN 19

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

சரித்திரச்சுருக்கமும்,

அவரவ்வவ்வமயங்களில் திருவாய்மலர்ந்த

திருப்பாடற்றிரட்டும்

உடற்கூற்றுவண்ணமும்

OFFICE OF THE
30 OCT 1929

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் சன்ஸ்

சென்னை:

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

சுத்தப்பதிப்பு

இதன் விலை] 1929 [அணா-2

பட்டினத்தார் சரித்திரச் சுருக்கம்

சோழனாட்டிலுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் குபேரன் திருவெண்காடரென்னும் பட்டினத்துப் பிள்ளையாக அவதரித்துச்சீமானாயிருந்தனர். பின்பு இவர் விவாகமுடித்தும் புத்திரனில்லாமல்வருந்துகையில், பரமசிவன் ஒருகுழந்தைவடிவமாகத் திருவிடைமருதூர் உத்தியானவனத்தில் வில்வமரத்தடியின் அருகிருந்தனர் இதைக்கண்டுமிகுதியும் வறியராயிருந்தசிவசருமரும், அவர்மனைவியாரும் குழந்தையை எடுத்துவந்து புத்திரனில்லாத பட்டினத்துப்பிள்ளைக்குக்கொடுத்து நிரம்பப் பொன்பெற்றுச் சென்றனர். குழந்தையாகிய பரமசிவன் மருதப்பிரான் என்னும் பெயர் தரிக்கப்பெற்றுவளர்ந்து பதினாறுவயதாகையால் பிதாவில்லாத சமயத்தில்தாயாரிடம்வந்து "காதற்றவூசியும்வாராதுகடை வழிக்கே" என்னும்வாக்கியமெழுதிய ஒருநறுக்கையும், ஒரு காதற்றவூசியும் ஒருபெட்டியில் வைத்துத்தாளிட்டு, அதை அந்த அம்மனிடங்கொடுத்து இதை என்பிதா வந்தவுடன் கொடுக்கக்கடவீர்என்றுசொல்லிமறைந்துபோயினர். அந்த அம்மனும் பிதாவாகிய பட்டினத்துப்பிள்ளை வந்தவுடன் கொடுக்கஅவர்அப்பெட்டியைத்திறந்து காதற்றவூசியையும் நறுக்கையும்கண்டு ஞானோதயமாகி இதுவரையிலுந்தமக்கு திருமகனாகவிருந்தவர்பரமசிவனென்றுணர்ந்து தமதுசெல்வப்பொருளைப் பலருக்குஞ்சூறையிடும்படி தமதுதலைமைக் காரியக்காரராகிய சேந்தனாருக்குக் கட்டளையிட்டு துறவுபூண்டு, அவ்வூரிற் பிச்சையெடுத்துண்டுவந்தனர். இதைக் கண்டு அவர்சுற்றத்தார் வருந்துகையில், அவரது தமக்கையார் இவர் இறந்தாலும் நல்லதெனவெறுத்து விஷங்கலந்த ஒட்டப்பம்ஒன்று சுட்டுத்தரவே அப்போது பட்டினத்தார் "தன்வினைதன்னைச்சுடும்ஒட்டப்பம்வீட்டைச்சுடும்" என்று சொல்லிஅவ்வப்பத்தைக்கொடுத்தவர்வீட்டிற்சொருகி அப்பட்டின முழுமையும் உயிர்களிறவாமல் எரித்துப் பின்பு தமதுதாயார் இறந்தமையால் அந்த அம்மனைச் சுடுகாட்டில் தமது ஞானாக்கினியால் சில பாடல்களைப்பாடித் தகித்துத் திருவிடைமருதூரிற் சென்று அப்பால் திருவாரூரடைந்து அங்கு இறந்தவனைப்பிழைப்பித்துக் கொங்குநாட்டின் சிவஸ்தலங்களைத்தரிசித்துக்கொண்டு, துளுவநாடுவந்துபத்திரகிரிமகாராஜனுக்குஞானோபதேசம்செய்துதிருவெண்காட்டுக்குச்சென்று அங்குத்தமது தலைமைக்காரியராகிய சேந்தனாரைச்சிறையினின்றுமீட்டு சிதம்பரம், திருக்காஞ்சி, திருக்காளத்திமுதலிய ஸ்தலங்களிற்சென்று சிவபிரானைப்பாடிப் பணிந்து திருவொற்றியூர்வந்து சிவலிங்கமாகஉருமாறினர்

5713

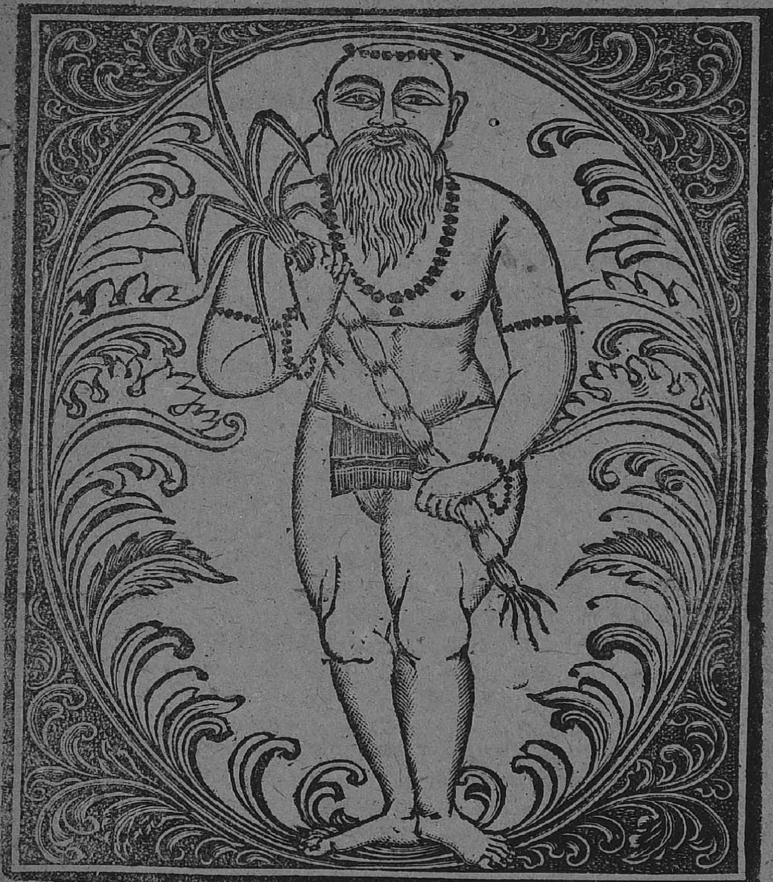

பட்டினத்தார்,

உ

சிவமயம்

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

திருவாய்மலர்ந்த

திருப்பாடற்றிரட்டு.

க-வது கோயிற்றிருவகவல்

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைமின்மனனே! நினைமின்மனனே!
சிவபெருமானைச் செம்பொனம்பலவனை
நினைமின்மனனே! நினைமின்மனனே!
அலகைத்தேரி னலமருகாவின்
உலகப்பொய்வாழ்க்கையை யுடலையோம்பற்க
பிறந்தனவிறக்கு மிறந்தனபிறக்குந்
தோன்றினமறையு மறைந்தனதோன்றும்
பெருத்தனசிறுக்குஞ் சிறுத்தனபெருக்கும்
உணர்ந்தனமறக்கு மறந்தனவுணரும்
புணர்ந்தனபிரியும் பிரிந்தனபுணரும்
அருந்தினமலமாம் புனைந்தனவழுக்காம்
உவப்பனவெறுப்பாம் வெறுப்பனவுவப்பாம்
என்றிவையனைத்து முணர்ந்தனையன்றியும்
பிறந்தனபிறந்தன பிறவிகடோறும்
கொன்றனையனைத்து மனைத்துநினைக்கொன்றன
தின்றனையனைத்து மனைத்துநினைத்தின்றன
பெற்றனையனைத்து மனைத்துநினைப்பெற்றன
ஓம்பினையனைத்து மனைத்துநினையோம்பின
செல்வத்துக்களித்தனை தரித்திரத்தழுங்கினை
சுவர்க்கத்திருந்தனை நரகிற்கிடந்தனை
இன்பமுந்துன்பமு மிருநிலத்தருந்தினை
ஒன்றொன்றொழியா துற்றனையன்றியும்
புற்புதக்குரம்பைத் துச்சிலொதுக்கிடம்
என்னநின்றியங்கு மிருவினைக்கூட்டைக்
கல்லினும்வலிதாக் கருதினையிதனுள்
பீளையுநீரும் புறப்படுமொருபொறி
மீளுங்குறும்பி வெளிப்படுமொருபொறி
சளியுநீருந் தவழுமொருபொறி
உமிழ்நீர்கோழை யொழுகுமொருபொறி
வளியுமலமும் வழங்குமொருவழி
சலமுஞ்சீயுஞ் சரியுமொருவழி

சிவசருமரும் சுசீலையும் சிவபிரானாகிய
குழந்தையைக் காணுதல்.

உள்ளூறத்தொடங்கி வெளிப்படநாறும்
சட்டகமுடியிற் சுட்டெலும்பாகும்
உடலுறுவாழ்க்கையை யுள்ளுறத்தேர்ந்து
கடிமலர்க்கொன்றைச் சடைமுடிக்கடவுளை
ஒழிவருஞ்சிவபெரும் போகவின்பத்தை
நிழலெனக்கடவா நீர்மையொடுபொருந்தி
எனதறநினைவற விருவினைமலமற
வரவொடுசெலவற மருளறவிருளற;
இரவொடுபகலற விகபரமறவொரு
முதல்வனைத்தில்லையுண் முளைத்தெழுஞ்சோதியை
அம்பலத்தரசனை யானந்தக்கூத்தனை
நெருப்பினிலரக்கென நெக்குநெக்குருகித்
திருச்சிற்றம்பலத் தொளிருஞ்சிவனை
நினைமின்மனனே! நினைமின்மனனே!
சிவபெருமானைச் செம்பொனம்பலவனை
நினைமின்மனனே! நினைமின்மனனே!

௨-வது கோயிற்றிருவகவல்

காதளவோடிய கலகப்பாதகக்
கண்ணியர்மருங்கிற் புண்ணுடனடுங்
காதலுங்கருத்துமல் லாணின்னிருதாட்
பங்கயஞ்சூடப் பாக்கியஞ்செய்யாச்
சங்கடங்கூர்ந்த தமியேன்பாங்கிருந்து
அங்கோடிங்கோ டலமருங்கள்வர்
ஐவர்கலகமிட் டலைக்குங்கானகம்
சலமலப்பேழை யிருவினைப்பெட்டகம்
வாதபித்தங்கோழை குடிபுகுஞ்சீறூர்
ஊத்தைப்புன்றோ லுதிரக்கட்டளை
நாற்றப்பாண்ட நான்முழத்தொன்பது
பீற்றற்றுண்டம் பேய்ச்சுரைத்தோட்டம்
அடலைப்பெரிய சுடலைத்திடருள்
ஆசைக்கயிற்றி லாடும்பம்பரம்
ஓயாநோய்க்கிட மோடுமரக்கலம்
மாயாவிகார மரணப்பஞ்சரம்
சோற்றுத்துருத்தி தூற்றும்பத்தம்
காற்றிற்பறக்குங் கானப்பட்டம்
விதிவழித்தருமன் வெட்டுங்கட்டை
சதுர்முகப்பாணன் றைக்குஞ்சட்டை
ஈமக்கனவி விடுசிலவிருந்து

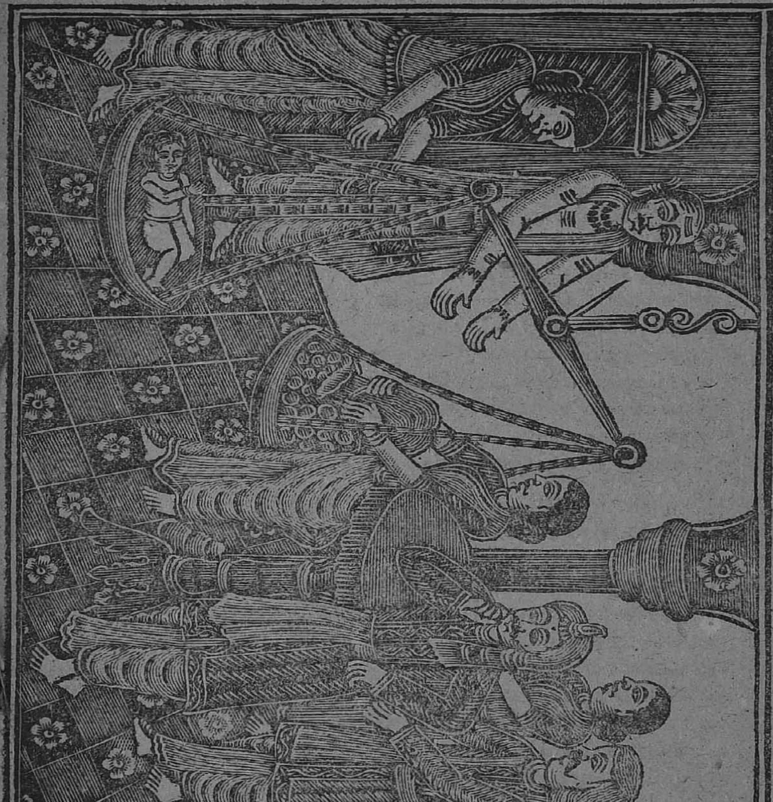

குழந்தையை சுவேதாரணியரிடத்தில் கொடுத்துப் பொன்பெறுதல்.

காமக்கனலிற் கருகுஞ்சருகு
கிருமிகிண்டுங் கிழங்கஞ்சருமம்
பவக்கொழுந்தேறுங் கவைக்கொழுக்கொம்பு
மணமாய்நடக்கும் வடிவின்முடிவிற்
பிணமாய்க்கிடக்கும் பிண்டம்பிணமே
ஊரிற்கிடக்க வொட்டாவுபாதி
காலெதிர்குவித்த பூளைகாலைக்
கதிரெதிர்ப்பட்ட கடும்பனிக்கூட்டம்
அந்தரத்தியங்கு மிந்திரசாபம்
அதிருமேகத் துருவினருநிழல்
நீரிற்குமிழி நீர்மேலெழுத்து
கண்டுயில்கனவிற் கண்டகாட்சி
அதனினும்பொல்லா மாயக்களங்கம்
அமையுமமையும் பிரானேயமையும்
இமயவல்லி வாழியென்றேத்த
ஆனந்தத்தாண்டவங்காட்டி
ஆண்டுகொண்டருள்கைநின் னருளினுக்கழகே.

௪-வது கோயிற்றிருவகவல்

பாற்கடல்கடையப் படுங்கடுவெண்ணெயைத்
திருமிடற்றடக்கிய சிவனேயடைக்கலம்
அடங்கலுமடக்கிடுங் கடுங்கொலைக்காலனைக்
காலெடுத்தடக்கிய கடவுணின்னடைக்கலம்
உலகடங்கலும்படைத் துடையவன்றலைபறித்
திடக்கையிலடக்கிய விறைவநின்னடைக்கலம்
செய்யபொன்னம்பலச் செல்வநின்னடைக்கலம்
ஐயநின்னடைக்கல மடியனின்னடைக்கலம்
மனவலையலைத்திடுங் கனவெனும்வாழ்க்கையும்
விழுப்பொருளறியா வழுக்குறுமனனும்
ஆணவமலத்துதித் தளைந்திலுளைந்திடு
நிணவைப்புழுவென நெளித்திடுசிந்தையும்
படிறும்பாவமும் பழிப்புறுநினைப்பும்
தவறுமழுக்காறு மிவறுபொச்சாப்பும்
கவடும்பொய்யுஞ் சுவடும்பெருஞ்சின
இகலுங்கொலையு மிழிப்புறுபுன்மையும்
பகையுமச்சமுந் துணிவும்பணிப்பும்
முக்குணமடமையு மைம்பொறிமுயக்கமும்
இடும்பையும்பிணியு மிடுக்கியவாக்கையை
உயிரெனுங்குருகுவிட் டோடுங்குடம்பையை

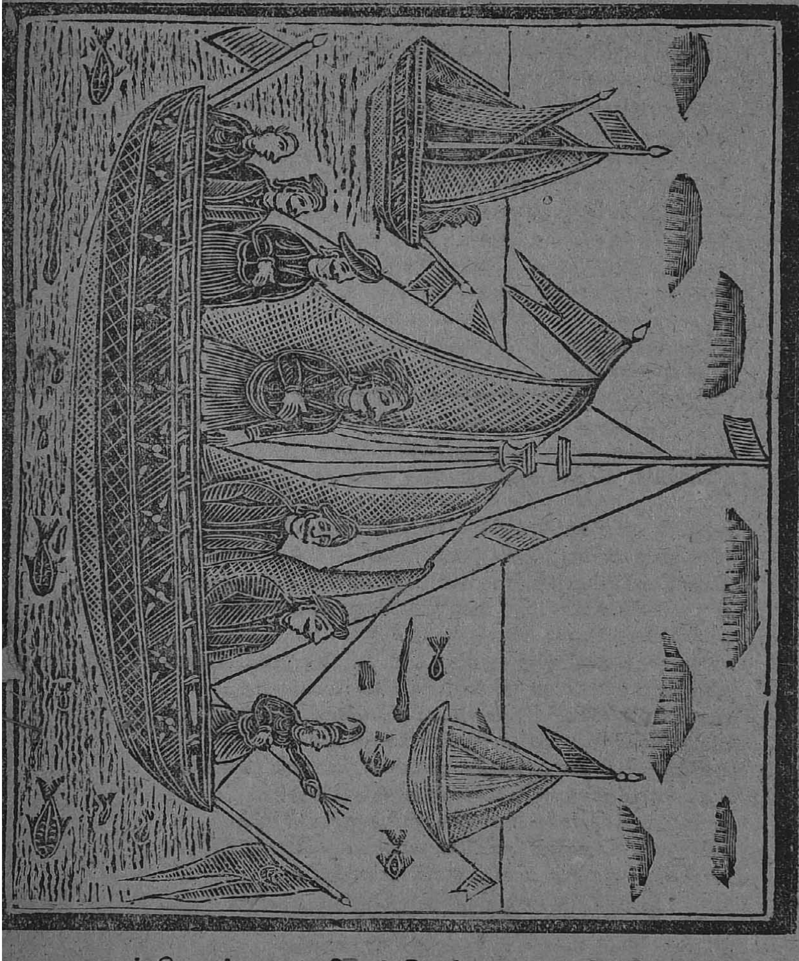

மருதப்பிரான் வாணிபஞ்செய்ய கப்பலிற்செல்லல்.

எலும்பொடு நரம்புகொண் டிடையிற்பிணித்துக்
கொழுந்தசைமேய்ந்து மொழுக்குவிழுங்குடிலைச்
செழும்பெழுவுதிரச் சிறுபுழுக்குரம்பையை
மலவுடற்குடத்தைப் புலவுடற்புட்டிலைத்
தொலைவிலாச்சோற்றுத் துன்பக்குழியைக்
கொலைபடைக்கலம்பல கிடக்குங்கூட்டைச்
சலிப்புறுவினைப்பல சரக்குக்குப்பையைக்
கோட்சரக்கொழுகும் பீறற்தோணியைக்
கோபத்தீமூட்டுங் கொல்லன்றுருத்தியை
ஐம்புலப்பறவை யடையும்பஞ்சரத்தைப்
புலராக்கவலை விளைமரப்பொதும்பை
ஆசைக்கயிற்றி லாடும்பம்பரத்தைக்
காசிற்பணத்திற் சுழலுங்காற்றாடியை
மக்கள்வினையின் மயங்குந்திகிரியைக்
கடுவெளியுருட்டிய சகடக்காலைப்
பாவச்சரக்கொடு பவக்கடல்புக்குக்
காமக்கனலிற் காற்றெடுத்தலைப்பக்
கெடுவழிக்கரைசேர் கொடுமரக்கலத்தை
இருவினைவிலங்கொடு மியங்குபுற்கலனை
நடுவன்வந்தழைத்திட நடுங்கிடும்யாக்கையைப்
பிணமெனப்படுத்தியான் புறப்படும்பொழுதுநின்
அடிமலர்க்கமலத்துக் கபயநின்னடைக்கலம்
வெளியிடையுருமிடி யிடித்தெனவெறித்தெழுங்
கடுநடைவெள்விடைக் கடவுணின்னடைக்கலம்
இமையாநாட்டத் திறையேயடைக்கலம்
அடியார்க்கெளியா யடைக்கலமடைக்கலம்
மறையவர்தில்லை மன்றுணின்றாடிக்
கருணைமொண்டலையேறி கடலேயடைக்கலம்
தேவருமுனிவருஞ் சென்றுநின்றேத்தப்
பாசிழைக்கொடியொடு பரிந்தருள்புரியும்
எம்பெருமானின் னிணையடிக்கபயம்
அம்பலத்தரசே யடைக்கலமுனக்கே.

௫-வது கச்சித்திருவகவல்

திருமால்பயந்த திசைமுகனமைத்து
வருமேழ்பிறவியு மானுடத்துதித்து
மலைமகள்கோமான் மலரடியிறைஞ்சிக்
குலவியசிவபதங் குறுகாதவமே
மாதரைமகிழ்ந்து காதல்கொண்டாடும்

மானுடர்க்கெல்லாம் யானெடுத்துரைப்பேன்
விளிவெளிமாக்க டெளிவுறக்கேண்மின்
முள்ளுங்கல்லு முயன்றுநடக்கும்
உள்ளங்காலைப் பஞ்செனவுரைத்தும்
வெள்ளெலும்பாலே மேவியகணைக்கால்
துள்ளும்வராலெனச் சொல்லித்துதித்தும்
தசையுமெலும்புந் தக்கபுன்குறங்கை
இசையுங்கதலித் தண்டெனவியம்பியும்
நெடுமுடலூங்கி நின்றிடுமிடையைத்
துடிபிடியென்று சொல்லித்துதித்தும்
மலமுஞ்சலமும் வழும்புந்திரையும்
அலையும்வயிற்றை யாலிலையென்றும்
சிலந்திபோலக் கிளைத்துமுன்னெழுந்து
திரண்டுவிம்மிச் சீப்பாய்ந்தேறி
உதிராற்கீற வுலர்ந்துள்ளுருகி
நகுவார்க்கிடமாய் நான்றுவற்றும்
முலையைப்பார்த்து முளரிமொட்டென்றும்
குலையுங்காமக் குருடர்க்குரைப்பேன்
நீட்டவுமுடக்கவு நெடும்பொருள்வாங்கவும்
ஊட்டவும்பிசையவு முதவியிங்கியற்றும்
அங்கையைப்பார்த்துக் காந்தளென்றுரைத்தும்
வேர்வையுமழுங்கு மேவியகழுத்தைப்
பாரினிலினிய கமுகெனப்பகர்ந்தும்
வெரிப்புழுத்தையு மேவியவாயைத்
துப்புமுருக்கின் றூய்மலரென்றும்
அன்னமுங்கறியு மசைவிட்டிறக்கும்
முன்னியபல்லை முத்தெனமொழிந்தும்
நீருஞ்சளியு நின்றுநின்றொழுகும்
கூரியமூக்கைக் குமிழெனக்கூறியும்
தண்ணீர்பீளை தவிராதொழுகும்
கண்ணைப்பார்த்துக் கழுநீரென்றும்
உள்ளுங்குறும்பி யொழுகுங்காதை
வள்ளைத்தண்டின் வளமெனவாழ்த்தியும்
கையுமெண்ணெயுங் கலவாதொழியில்
வெய்யவதரும் பேனும்விளையத்
தக்கதலையோட்டின் முளைத்தெழுந்த
சிக்கின்மயிரைத் திரண்முகிலென்றும்
சொற்பலபேசித் துதித்துநீங்கள்

நச்சிச்செல்லு நரகவாயில்
தோலுமிறைச்சியுந் துதைந்துசீப்பாயும்
காமப்பாழி கருவிளைகழனி
தூமைக்கடவழி தொலைபெறுவாயில்
எண்சாணுடம்பு மிழியும்பெருவழி
மண்பாற்காமங் கழிக்குமறைவிடம்
நச்சிக்காமுக ஞய்நாளென்றும்
இச்சித்திருக்கு மிடைகழிவாயில்
திங்கட்சடையோன் றிருவருளில்லார்
தங்கித்திரியுஞ் சவலைப்பெருவழி
புண்ணிதுவென்று புடைவையைமூடி
உண்ணீர்பாயு மோசைச்செழும்புண்
மால்கொண்டறியா மாந்தர்புகும்வழி
நோய்கொண்டொழியா நுண்ணியர்போம்வழி
தருக்கியகாமுகர் சாரும்படுகுழி
செருக்கியகாமுகர் சேருஞ்சிறுகுழி
பெண்ணுமாணும் பிறக்கும்பெருவழி
மலஞ்சொரிந்திழியும் வாயிற்கருகே
சலஞ்சொரிந்திழியுந் தண்ணீர்வாயில்
இத்தைநீங்க ளினிதெனவேண்டா
பச்சிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி
மெச்சிச்சிவபத வீடருள்பவனை
முத்திநாதனை மூவர்முதல்வனை
அண்டரண்டமு மனைத்துளபுவனமும்
கண்டவண்ணலைக் கச்சியிற்கடவுளை
ஏகநாதனை யிணையடியிறைஞ்சுமின்
போகமாதரைப் போற்றுதலொழிந்தே.

அகவல் முற்றிற்று.

திருவேகம்பமாலை

கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறந்தா னியற்று மவனிலுங் கோடி யதிகமில்லந்
துறந்தா னவனிற் சதகோடி யுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தா னறக்கற் றறிவோ டிருந்திரு வாதனையற் [னே.
றிறந்தான்பெருமையை யென்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்ப

கட்டி யணைத்திடும் பெண்டிரு மக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டி முறிக்கு மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டி முழக்கி யழுவார் மயானங் குறுகியப்பால்
எட்டி யடிவைப் பரோவிறை வாகச்சி யேகம்பனே. (உ)

கைப்பிடி நாயகன் தூங்கையி லேயவன் கையையெடுத்
தப்புறந் தன்னி லசையாமன் முன்வைத் தயல்வளவில்
ஒப்புடன் சென்று துயினீத்துப் பின்வந் துறங்குவளை
எப்படி நானம்பு வேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே. (ங)

நன்னாரிற் பூட்டிய சூத்திரப் பாவைநன் னார்தப்பினால்
தன்னாலு மாடிச் சலித்திடு மோவந்த தன்மையைப்போல்
உன்னாலி யானுந் திரிவதல் லான்மற் றுனைப்பிரிந்தால்
என்னாலிங் காவதுண் டோவிறை வாகச்சி யேகம்பனே. ()

நல்லா ரிணக்கமு நின்பூசை நேசமு ஞானமுமே
அல்லாது வேறு நிலையுள தோவக மும்பொருளும்
இல்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பும்
எல்லாம் வெளிமயக் கேயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. (ரு)

பொல்லா தவனெறி நில்லா தவனைம் புலன்கடமை
வெல்லாத வன்கல்வி கல்லாத வன்மெய் யடியவர்பாற்
செல்லா தவனுண்மை சொல்லாத வனின் திருவடிக்கன்
பில்லாத வன்மண்ணி லேன்பிறந் தேன்கச்சி யேகம்பனே

பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்த தில்லைப் பிறந்துமண்மேல்
இறக்கும் பொழுது கொடுபோவ தில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச் செல்வஞ் சிவன்தந்த தென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங்குலாமருக்கென் சொல்லுவேன்கச்சி யேகம்பனே

அன்ன விசார மதுவே விசார மதுவொழிந்தால்
சொன்ன விசாரந் தொலையா விசாரநற் றோகையரைப்
பன்ன விசாரம் பலகால் விசாரமிப் பாவிநெஞ்சுக்
கென்ன விசாரம்வைத் தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. (அ)

கல்லாப் பிழையுங் கருதாப் பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையு நினையாப் பிழையுநின் னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள் வாய்கச்சி யேகம்பனே.

மாயநட் போரையு மாயா மலமெனு மாதரையும்
வீயவிட் டோட்டி வெளியே புறப்பட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன் சென்றுபின் றாதையைக் கூடிப்பின் றாயைமறந்
தேயுமதே நிட்டை யென்றா னெழிற்கச்சி யேகம்பனே. ()

வரிக்கோல வேல்விழி யாரநு ராக மயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத் தஞ்சுஞ்சொலேன்றமியேனுடலம்
நரிக்கோ கழுகு பருந்தினுக் கோவெய்ய நாய்தனக்கோ
எரிக்கோ விரையெதுக் கோவிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

காதென்று மூக்கென்று கண்ணென்று காட்டியென் கண்ணெதிரே, மாதென்று சொல்லி வருமாயைதன்னை மறலிவிட்ட, தூதென்றெண்ணமற் சுகமென்றுநாடுமித் துர்ப்புத்தியை, ஏதென்றெடுத்துரைப்பே னிறைவாகச்சியேகம்பனே

ஊருஞ் சதமல்ல வுற்றார் சதமல்ல வுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ் சதமல்ல பெண்டிர் சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ் சதமல்ல நின்றாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே. (கங)

சீறும் வினையது பெண்ணுரு வாகித் திரண்டுருண்டு
கூறு முலையு மிறைச்சியு மாகிக் கொடுமையினாற்
பீறு மலமு முதிரமுஞ் சாயும் பெருங்குழிவிட்
டேறுங் கரைகண்டி லேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே. ()

பொருளுடை யோரைச்செயலினும் வீரரைப்போர்க்களத்துந், தெருளுடையோரை முகத்தினுந்தேர்ந்து தெளிவதுபோல், அருளுடையோரைத் தவத்திற்குணத்திலருளிலன்பில், இருளறுசொல்லினுங் காணத்தகுங்கச்சியேகம்பனே

பருத்திப் பொதியினைப் போலே வயிறு பருக்கத்தங்கள்
துருத்திக் கறுசுவை போடுகின் றார்துறந் தோர் தமக்கு
வருத்தி யமுதிட மாட்டா ரவரையிம் மாநிலத்தில்
இருத்திக்கொண்டே னிருந்தாயிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

பொல்லாவிருளகற் றுங்கதிர் கூகையென் புட்கண்ணினுக்
கல்லா யிருந்திடு மாறொக்கு மேயறி வோருளத்தில்
வல்லா ரறிவா ரறியார் தமக்கு மயக்கங்கண்டாய்
எல்லாம் விழிமயக் கேயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. (கஎ)

வாதுக்குச்சண்டைக்குப்போவார்வருவார்வழக்குரைப்பார்
தீதுக் குதவியுஞ் செய்திடு வார்தினந் தேடியொன்று
மாதுக் களந்து மயக்கிடு வார்விதி மாளுமட்டும்
ஏதுக் கிவர்பிறந் தாரிறை வாகச்சி யேகம்பனே. (கஅ)

ஓயாமற்பொய்சொல்வர்நல்லோரைநிந்திப்பருற்றுப்பெற்ற
தாயாரை வைவர் சதியா யிரஞ்செய்வர் சாத்திரங்கள்
ஆயார் பிறர்க்குபகாரஞ்செய் யார்தமை யண்டினர்க்கொன்
றீயா ரிருந்தென்ன போயென்ன காண்கச்சி யேகம்பனே.

அப்பென் றும்வெண்மையதாயினுமாங் கந்நிலத்தியல்பாய்த்
தப்பின்றி யேகுண வேற்றுமை தான்பல சார்தலினற்
செப்பில பக்குவம் பக்குவ மாயுள்ள சீவனிலும்
இப்படி யேநிற்ப னெந்தை பிரான்கச்சி யேகம்பனே.(உ0)

நாயாய்ப் பிறந்திடி னல்வேட்டை யாடி நயம்புரியுந்
தாயார் வயிற்றி னரராய்ப் பிறந்துபின் சம்பன்னராய்க்
காயா மரமும் வறளாங் குளமுங்கல் லாவுமென்ன
ஈயா மனிதரை யேன்படைத் தாய்கச்சி யேகம்பனே. ()

ஆற்றிற்கரைத்தபுளியாக் கிடாமலென் னன்பையெல்லாம்
போற்றித் திருவுளம் பற்றுமை யாபுர மூன்றெரித்துக் [ய்
கூற்றைப்பணிகொளுந் தாளுடையாய்குன் றவில்லுடையா
ஏற்றுக் கொடியுடை யாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.(உஉ)

பெண்ணாகி வந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணால் வெருட்டி முலையான் மயக்கிக் கடிதடத்துப்
புண்ணாங்குழியிடைத் தள்ளியென்போதப்பொருள்பறிக்க
எண்ணா துனைமறந் தேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே.(உங)

நாவார வேண்டும் விதஞ்சொல்லுவாருனை நான்பிரிந்தால்
சாவேனென்றேயிருந்தொக்கவுண்பார்கள் கைதான்வறண்
போய்வாருமென் றுநடுத்தலைக்கேகுட்டும்பூவையருக் [டால்
கீவார் தலைவிதி யோவிறை வாகச்சி யேகம்பனே. (உச)

கல்லார் சிவகதை நல்லோர் தமக்குக் கனவிலுமெய்
சொல்லார் பசித்தவர்க் கன்னங்கொடார்குரு சொன்னபடி
நில்லா ரறத்தை நினையார்நின் னாம நினைவிற்சற்றும்
இல்லா ரிருந்தென் னிறந்தென் புகல்கச்சி யேகம்பனே.()

வானமு தத்தின் சுவையறியா தவர் வண்கனியின்
தானமு தத்தின் சுவையெண்ணல் போலத் தனித்தனியே
தேனமு தத்தின் தெளிவாய ஞானஞ் சிறிதுமில்லார்க்
கீனமு தச்சுவை நன்றல்ல வோகச்சி யேகம்பனே. (உசு)

ஊற்றைச் சரீரத்தை யாபாசக் கொட்டிலை யூன்பொதிந்த
பீற்றற் றுருத்தியைச் சோறிடுந் தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற்பொதிந்த நிலையற்றபாண்டத்தைக் காதல்செய்தே
ஏற்றுத் திரிந்துவிட் டேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே. ()

சொல்லால்வருங்குற்றஞ்சிந்தனையால்வருந்தோடஞ்செய்த
பொல்லாத தீவினை பார்வையிற் பாவங்கள் புண்ணியநூல்
அல்லாத கேள்வியைக் கேட்டிடுந் தீங்குக ளாயவுமற்
றெல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்கச்சி யேகம்பனே.

மூட்டற்ற மஞ்சளை யெண்ணெயிற் கூட்டிமுகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலைவிளக்கியிட்டுப்
பட்டப் பகலில் வெளிமயக் கேசெயும் பாவையர்மேல்
இட்டத்தை நீதவிர்ப் பாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. (உக)

பிறந்துமண் மீதிற் பிணியே குடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிற் றின்பத்தின் மேன்மய லாகிப்புன் மாதருக்குட்
பறந்துழன் றேதடு மாறிப்பொன் றேடியப் பாவையர்க்கீந்
திறந்திட வோபணித் தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. ()

பூதங்க ளற்றுப் பொறியற்றுச் சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங் குணமற்றுப் பேராசை தானற்றுப் பின்முனற்றுக்
காதங் கரணங் களுமற்ற வானந்தக் காட்சியிலே
எதங் களைந்திருப் பேனிறை வாகச்சி யேகம்பனே. (௩க)

நல்லா யெனக்கு மனுவொன்று தந்தருண் ஞானமிலாப்
பொல்லாவெனைக்கொன்றுபோடும்பொழுதியல்பூசைசெப
சொல்லார்நற்கோயி னியமம் பலவகைத் தோத்திரமுஞ்
எல்லா முடிந்தபின் கொல்லுகண் டாய்கச்சி யேகம்பனே.

சடக்கடத் துக்கிரை தேடிப் பலவுயிர் தம்மைக்கொன்று
விடக்கடித் துக்கொண் டிறுமாந் திருந்து மிகமெலிந்து
படக்கடித் தின்றுழல் வார்க டமைக்கரம் பற்றிநமன்
இடக்கடிக் கும்பொழு தேதுசெய் வார்கச்சியேகம்பனே.

நாறுமுடலை நரிப்பொதி சோற்றினை நான்றினமுஞ்
சோறுங் கறியு நிரப்பிய பாண்டத்தைத் தோகையர்தங்
கூறு மலமு மிரத்தமுஞ் சேருங் குழியில்விழா
தேறும் படியருள் வாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. (௩௪)

சொக்கிட் டரமனைப் புக்குட் டிருடிய துட்டர்வந்து
திக்குற்ற மன்னரைக் கேட்பவபோற்சிவ நிந்தை செய்து
மிக்குக் குருலிங்க சங்கம நிந்தித்து வீடிச்சிக்கு [னே.
மெக்குப் பெருத்தவர்க் கென்சொல்லுவேன்கச்சி யேகம்ப

விருந்தாக வந்தவர் தங்களுக் கன்ன மிகக்கொடுக்கப்
பொருந்தார்வனம்பெறவாழ்வார்நின்னுமத்தைப்போற்றிநி
அருந்தா முலைபங்க ரென்னுரைப் பாதக ரம்புவியில் [த்தம்
இருந்தாவ தேதுகண் டாயிறைவாகச்சி யேகம்பனே. ()

எல்லா மறிந்து படித்தே யிருந்தெமக் குள்ளபடி
வல்லா னறிந்துள னென்றுண ராது மதிமயங்கிச்
சொல்லான் மலைந்துறு சூழ்விதி யின்படி துக்கித்துப்பின்
எல்லாஞ் சிவன்செய லேயென்பர்காண் கச்சியேகம்பனே.

பொன்னை நினைந்து வெருவாகத் தேடுவர் பூவையன்னாள்
தன்னை நினைந்து வெகுவா யுருகுவர் தாரணியில்
உன்னை நினைந்திங் குனைப்பூசி யாத வுலுத்தரெல்லா
என்னை யிருந்துகண் டாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. ()
கடுஞ்சொல்லின்வம்பரையீனரைக்குண்டரைக்காமுகரைக்
கொடும்பவ மேசெயும் நிர்மூடர் தம்மைக் குவலயத்துள்
நெடும்பனை போல வளர்ந்துநல் லோர்த நெறியறியா
இடும்பரை யேன்வகுத் தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே. ()
கொன்றே னனேகமுயிரையெல் லாம்பின்புகொன்றுகொ
தின்றேனதன்றியுந்தீங்குசெய்தேனதுதீர்கவென்றே [ன்று
நின்றேனின்சன்னிதிக்கேயதனுற்குற்றநீபொறுப்பாய்
என்றேயுனைநம்பினேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௨0)

திருவேகம்பவிருத்தம்.

அன்னை யெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
அப்ப னெத்தனை யெத்தனை யப்பனோ
பின்னை யெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
பிள்ளை யெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ
முன்னை யெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
மூட னாயடி யேனு மறிந்திலேன்
இன்ன மெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
என்செய் வேன்கச்சி யேகம்ப நாதனே.

திருத்தில்லை.

காம்பிணங்கும் பணைத்தோளார்க்கும் பொன்னுக்குங்கா
சினிக்குந், தாம்பிணங்கும்பலவாசையும்விட்டுத் தனித்துச்
செத்துப், போம்பிணந்தன்னைத்திரளாகக்கூடிப்புரண்டினி
மேற், சாம்பிணங்கத்துதையோ வென்செய்வேன் தில்லைச்
சங்கரனே. (க)
சோறிடுநாடுதுணிதருங்குப்பைதொண்டன்பரைக்கண்
டேறிடுங்கைகளிறங்கிடுந்தீவினையெப்பொழுது
நீறிடுமேனியார்சிற்றம்பலவர்நிருத்தங்கண்டா
ஊறிடுங்கண்களுருகிடுநெஞ்சமென்னுள்ளமுமே. (உ)
அழலுக்குள் வெண்ணெயெனவேயுருகிப் பொன்னம்பலத்
நிழலுக்குணின்றுதவமுஞற்றுமனிட்டரேமின்னார் [தார்
குழலுக்கிசைந்தவகைமாலைகொண்டுகுற்றேவல்செய்து
விழலுக்குமுத்துலையிட்டிறைத்தேனென்விதிவசமே. (௩)
ஓடாமற்பாழுக்குழையாமலோரமுரைப்பவர்பாற்
கூடாமனல்லவர்கூட்டம்விடாமல்வெங்கோபநெஞ்சில்

நாடாமனன்மை வழுவாமலின்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமற்செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே. (௪)

பாராம லேற்பவற் கில்லையென்னாமற் பழுதுசொல்லி
வாராமற் பாவங்கள் வந்தணு காமன் மனமயர்ந்து
பேராமற் சேவை பிரியாம லன்பு பெருதவரைச்
சேராமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே. (ரு)

கொல்லாமற்கொன்றதைத் தின்னாமற்குத்திரங்கோள்கள
கல்லாமற்கைதவ ரோடிணங்காமற் கனவினும்பொய் [வு
சொல்லாமற்சொற்களைக்கேளாமற்றோகையர்மாயையிலே
செல்லாமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே. (சு)

முடிசார்ந்த மன்னரு மற்றுமுள் ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்ப ராய்வெந்து மண்ணாவதுங்கண்டு பின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்தவாழ்வை நினைப்பதல்லாற் பொன்னினம்பலவர்
அடிசார்ந்துநாமுய்யவேண்டுமென்றேயறிவாரில்லையே.(எ)

காலையுபாதி மலஞ்சலமா மன்றிக்கட் டுச்சியிற்
சாலவுபாதி பசிதாக மாமுற் சஞ்சிதமா
மாலையுபாதி துயில்காம மாமிவை மாற்றிவிட்டே
ஆலமு கந்தரு ளம்பல வாவென்னை யாண்டருளே. (அ)

ஆயும் புகழ்த்தில்லை யம்பல வாண ரருகிற்சென்றாற்
பாயு மிடபங் கடிக்கு மரவம்பின் பற்றிச் சென்றாற்
பேயுங் கணமும் பெருந்தலைப் பூதமும் பின்றொடரும்
போயென் செய்வாய்மனமே பிணக்காடவர்போமிடமே.()

ஓடு மெடுத்தத ளாடையுஞ் சுற்றி யுலாவி மெள்ள
வீடுகடோறும் பலிவாங்கி யேவிதி யற்றவர்போல்
ஆடுமருட்கொண் டிங்கம்பலத் தேசிற்குமாண்டி தன்னைத்
தேடுங் கணக்கென்ன காண்சிவகாம சவுந்தரியே. (க0)

ஊட்டுவிப் பானுமுறங்குவிப் பானுமிங்கொன்றோ டொன்
மூட்டுவிப் பானுமுயங்குவிப் பானுமுயன்ற வினை [றை
காட்டுவிப் பானுமிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
ஆட்டுவிப் பானுமொருவனுண்டே தில்லை யம்பலத்தே. ()

அடியார்க் கெளியவ ரம்பலவாண ரடிபணிந்தால்
மடியாமற்செல்வ வரம்பெறலாம் வையமே ழளந்த
நெடியோனும் வேதனுங்காணாத நித்த நிமலனருட்
குடிகாணுநாங்க ளவர்காணுமெங்கள் குலதெய்வமே. (கஉ)

தெய்வச்சிதம்பர தேவாவுன் சித்தந் திரும்பிவிட்டாற்
பொய்வைத்தசொப்பன மாமன்னர்வாழ்வும் புவியுமெங்கே

மெய்வைத்த செல்வமெங்கே மண்டலீகர்தம் மேடையெங்
கைவைத்தநாடக சாலையெங் கேயிது கண்மயக்கே. [கே

உடுப்பானும்பாலனமுண்பானு முய்வித்தொருவர்தம்மைக்
கெடுப்பானுமேதென்று கேள்விசெய்வானுங்கெதியடங்கக்
கொடுப்பானுந்தேகியென் றேற்பானுமேற்கக்கொடாமனின்று
தடுப்பானுநீயல்லவோ தில்லையானந்தத்தாண்டவனே. [ன்று

வித்தாரம் பேசினுஞ் சோங்கே றினுங்கம்ப மீதிருந்து
தத்தாவென் றோதிப் பவுரிகொண் டாடினுந்தம்முன் றம்பி
ஒத்தாசை பேசினு மாவதுண் டோதில்லையுண்ணிறைந்த
கத்தாவின் சொற்படியல்லாது வேறில்லைக் கன்மங்களே.

பிறவா திருக்க வரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டால்
இறவா திருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
அறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பல வாணரடிக்கமல
மறவா திருமன மேயது காணன் மருந்துனக்கே. (கசூ)

தவியா திருநெஞ்ச மேதில்லை மேவிய சங்கரனைப்
புவியார்ந் திருக்கின்ற ஞான கரனைப் புராந்தகனை
அவியாவிளக்கைபொன்னம்பலத்தாடியை யைந்தெழுத்தா
செவியாம னீசெவித் தாற்பிற வாமுத்தி சித்திக்குமே. [ல்

நாவின் மறைப்பொரு ளம்பல வாணரை நம்பியவர்
பாவி லொருதரஞ் சேவிக்கொ ணாதிருப் பார்க்கருங்கல்
மேலி லெடுத்தவர் கைவிலங் கைத்தைப்பர் மீண்டுமொரு
காலி னிறுத்துவர் கிட்டியுந் தாம்வந்து கட்டுவரே (கஅ)

ஆற்றோடு தும்பை யணிந்தாடு மம்பல வாணர்தமைப்
போற்றா தவர்க்கடை யாளமுண் டேயிந்தப் பூதலத்தில்
சோற்றாவி யற்றுச் சுகமற்றுச் சுற்றத் துணியுமற்றே
ஏற்றாலும் பிச்சை கிடையாம லேக்கற் றிருப்பர்களே. ()

அத்தனை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க் கதிபதியை
நித்தனை யம்மை சிவகாம சுந்தரி நேசனையெங்
கத்தனைப் பொன்னம்பலத்தாடு மையனைக் காணக்கண்கள்
எத்தனை கோடியுகமோ தவஞ்செய் திருக்கின்றவே. (உ0)

திருச்செங்காடு.

நெருப்பான மேனியர் செங்காட்டி லாத்தி நிழலருகே
யிருப்பார் திருவுள மெப்படி யோவின்ன மென்னையன்னை
கருப்பா சயக்குழிக் கேதள்ளு மோகண்ணன் காணரிய
திருப்பாத மேதரு மோதெரி யாது சிவன்செயலே (க)

திருவொற்றியூர்.

ஐயுந் தொடர்ந்து விழியுஞ் செருகி யறிவழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகிவிடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவன்
செய்யுந் திருவொற்றி யூருடையீர்திரு நீறுமிட்டுக் [யான்
கையுந்தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத்தோதவுங் கற்பியுமே.

சுடப்படு வாரறி யார்புர மூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
திடப்படு மாமதிற் றென்னொற்றி யூரன் றெருப்பரப்பின்
நடப்பவர் பொற்பத நந்தலை மேற்பட நன்குருண்டு
கிடப்பது காண்மன மேவிதி யேட்டைக் கிழிப்பதுவே. ()

திருவிடைமருதூர்.

க்காடே திரிந்தென்ன காற்றே புசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
ஓடேயெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலாதவ ரோங்குவிண்ணோர்
நாடே யிடைமரு தீசர்க்கு மெய்யன்பர் நாரியர்பால்
வீடே யிருப்பினு மெய்ஞ்ஞான வீட்டின்ப மேவுவரே. (க)

தாயும்பகை கொண்ட பெண்டீர்பெரும்பகை தன்னுடைய
சேயும்பகை யுறவோரும் பகையிச் செகமும்பகை
ஆயும் பொழுதி ல்ருஞ்செல்வ நீங்கிலிங் காதலினாற்
தோயுநெஞ் சேமரு தீசர்பொற் பாதஞ் சுதந்திரமே. (உ)

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோ செடியோ கடற்புற மோகன மேமிகுந்த
நாடோ நகரோ நகர்நடு வோநல மேமிகுந்த
வீடோ புறந்திண்ணை யோதமி யேனுடல் வீழுமிட
நீடோய் கழுக்குன்றி லீசா வுயிர்த்துணை நின்பதமே. (க)

திருக்காளத்தி.

பத்தும் புகுந்து பிறந்து வளர்ந்து பட்டாடைசுற்றி
முத்தும் பவளமும் பூண்டோடி யாடி முடிந்தபின்பு
செத்துக் கிடக்கும் பிணத்தருகேயினிச் சாம்பிணங்கள்
கத்துங் கணக்கென்ன காண்கயி லாபுரிக் காளத்தியே. ()

பொன்னாற் பிரயோசனம் பொன் படைத் தாற்குண்டு பொன்படைத்தோன், தன்னாற் பிரயோசனம் பொன்னுக் கங் கேதுண்டத் தன்மையைப்போல், உன்னாற் பிரயோ சனம் வேணதெல்லாமுண் டெனப்பணியும், என்னாற் பிர யோசன மேதுண்டு காளத்தி யீசுரனே. (உ)

வாளான் மகவரிந் தூட்டவல் லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளா லிளமை துறக்கவல் லேனல்லன் றொண்டுசெய்து
நாளாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்ல ஞானிச்சென்
றூளாவ தெப்படி யோதிருக் காளத்தி யப்பருக்கே. (ங)

மூப்போது மன்னம் புசிக்கவுந் தூங்கவு மோகத்தினாற்
செப்போ திளமூலே யாருடன் சேரவுஞ் சிவன்விடும்
அப்போது கண்கலக் கப்பட வும்மைத் தாயையனே
எப்போது காணவல் லேன் றிருக்காளத்தி யீசுரனே. (ச)

இரைக்கே யிரவும் பகலுந் திரிந்திங் கிளைத்து மின்னா
அரைக்கே யவலக் குழியரு கேயசும் பார்ந்தொழுகும்
புரைக்கே யுழலுந் தமியேனை யாண்டருள் பொன்முகலிக்
கரைக்கேகல் லால நிழற்கீ ழமர்ந்தருள் காளத்தியே. (ரு)

நாறுங் குருதிச் சலதாரை தோற்புரை நாடொறுஞ்சீய்
ஊறு மலக்குழி காமத் துவார மொளித்திடும்புண்
தேறுந் தசைப்பிளப் பந்தரங் கத்துள சிற்றின்பம்விட்
டேறும் பதந்தரு வாய்திருக் காளத்தி யீசுரனே. (சு)

திருக்கைலாயம்.

கான்சாயும் வெள்ளி மலைக்கர சேநின் கழனம்பினேன்
ஊன்சாயுஞ் சென்ம மொழித்திடு வாய்கடவூரனுக்கா
மான்சாயச் செங்கை மழுவலஞ்சாய வளைந்தகொன்றைத்
தேன்சாய நல்ல திருமேனி சாய்த்த சிவக்கொழுந்தே. (க)

இல்லந் துறந்து பசிவந்த போதங் கிரந்துதின்று
பல்லுங்கறையற்று வெள்வாயுமாயொன்றிற் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும் பொருளு மிழந்து சுகானந்தத் தூக்கத்திலே
அல்லும் பகலு மிருப்பதென் றோகயி லாயத்தனே. (உ)

சினந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்தது மற்று நினையா மையுமற்று நிர்ச்சிந்தனாய்த்
தனந்தனியே யிருந் தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தனி லென்றிருப்பே னத்த னேகயி லாயத்தனே. ()

கையார வேற்றுநின் றங்ஙனந் தின்று கரித்துணியைத்
தையா துடுத்துநின் சந்நிதிக் கேவந்து சந்ததமு
மெய்யார நிற்பணிந் துள்ளே யுரோமம் விதிர்விதிர்ப்ப
ஐயாவென் றோல மிடுவ தென்றோகயி லாயத்தனே. (ச)

நீரூர்த்த மேனி யுரோமஞ் சிலிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சோரூய்க் கசிந்து கசிந்தே யுருகிநின் சீரடிக்கே
மாரூத்தியானமுற்றானந்தமேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீர்
ஆரூய்ப் பெருகக் கிடப்பதென் றோகயி லாயத்தனே. (ரு)

செல்வரைப் பின்சென்று சங்கடம் பேசித் தினந்தினமும்
பல்வினைக் காட்டிப் பரிதவியாமற் பரானந்தத்தின்

எல்லையிற் புக்கிட வேகாந்த மாயெனக் காயிடத்தே
அல்லலற் றென்றிருப் பேனத்த னேகயி லாயத்தனே. (௬)

மந்திக் குருளையொத் தேனில்லை நாயேன் வழக்கறிந்துஞ்
சிந்திக்குஞ்சிந்தையையானென்செய்வேனெனைத்தீதகற்றி
புந்திப் பரிவிற் குருளையை யேந்திய பூசையைப்போல் [ப்
எந்தைக் குரியவன் காணத் தனேகயி லாயத்தனே. (௭)

வருந்தேன் பிறந்து மிறந்து மயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தே னரகிற் புகுகின்றி லேன்புகழ் வாரிடத்தில்
இருந்தே னினியவர் கூட்டம் விடேனிய லஞ்செழுத்தாம்
அருந்தே னருந்துவ னின்னரு ளாற்கயி லாயத்தனே. (௮)

மதுரை.

விடப்படு மோவிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை விட்டுமனந்
திடப்படு மோநின் னருளின்றி யேதின மேயலையக்
கடப்படு மோவற்பர் வாயிலிற் சென்றுகண் ணீர்ததும்பிப்
படப்படு மோசொக்க நாதா சவுந்தர பாண்டியனே. (௧)

பொது.

உடைகோ வணமுண் டுறங்கப்புறந்திண்ணையுண் டுணவிங்
கடைகாயிலையுண் டருந்தத் தண்ணீருண் டருந்துணைக்கே
விடையேறுமீசர் திருநாமமுண்டிந்தமேதினியில் [றைக்கே
வடகோடுயர்ந்தென்ன தென்கோடுசாய்ந்தென்ன வான்பி

வீடு நமக்குத் திருவாலங் காடு விமலர்தந்த
ஓடு நமக்குண்டு வற்றாத பாத்திர மோங்குசெல்வ
நாடு நமக்குண்டு கேட்டதெல் லாந்தர நன்னெஞ்சமே
ஈடு நமக்குச் சொலவோ யொருவரு மிங்கில்லையே. (௨)

நாடிக்கொண்டீசரை நாட்டமுற்றாயிலைநாதரடி, தேடிக்கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலை செகமாயை வந்து மூடிக்கொண்டோமென்றுங் காமாயுதங்கண்மூணிந்துவென்றும், பீடிப்பையோநெஞ்சமே யுனைப்போலில்லை பித்தர்களே.

கையொன்றுசெய்ய விழியொன்று நாடக் கருத்தொன்றெண்ணப், பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்கமழும், மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்றுகேட்க விரும்புமியான், செய்கின்ற பூசை யெவ்வாறு கொள்வாய் வினை தீர்த்தவனே. (௩)

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டுகேட்கப் பல் பச்சிலையால்

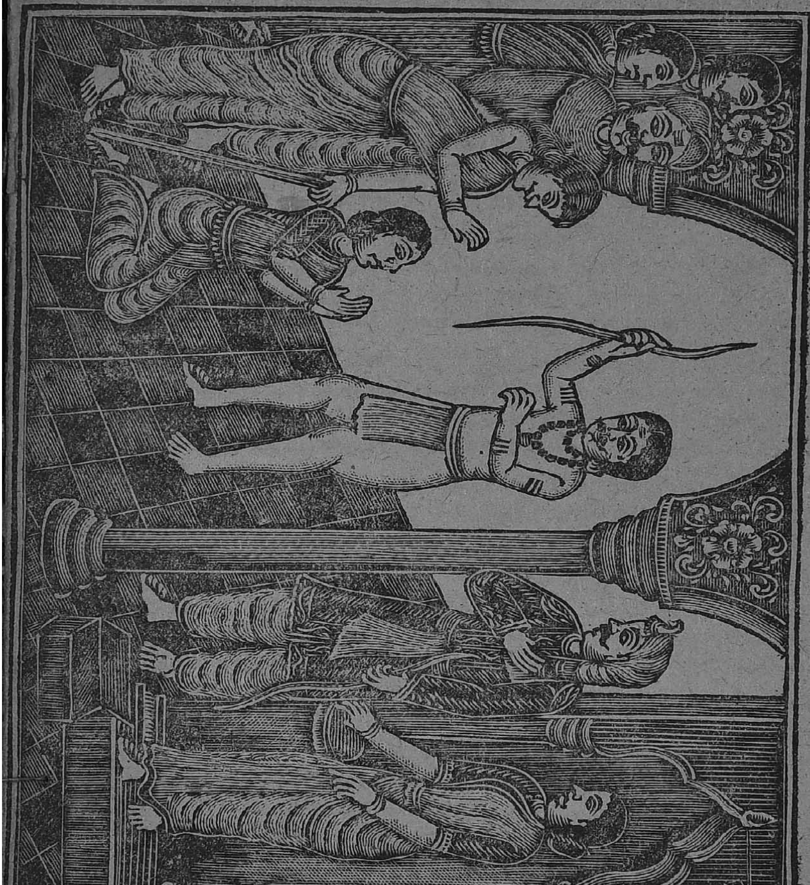

காதற்ற ஊசியைக்கண்ட சுவேதாரணியர்

துறவியாய்ப்போதல்.

எண்ணுண்டு சாத்த வெதிர் நிற்க வீச னிருக்கையிலே
மண்ணுண்டு போகு தையோ கெடுவீரிந்த மானிடமே. ()

சொல்லினுஞ் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச் சுருதியிலும்
அல்லினு மாசற்ற வாகாயந் தன்னிலு மாய்ந்துவிட்டோர்
இல்லிலு மன்ப ரிடத்திலு மீச னிருக்குமிடங்
கல்லினுஞ்செம்பிலு மோவிருப் பானெங்கள் கண்ணுதலே

வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண்டாய்வினை தானொழிந்
நினைப்போதளவுநில்லாதுகண்டாய்சிவன்பாதநினை [தாற்
நினைப்போரை மேவு நினையாரை நீங்கிந் நெறியினின்றால்
உனைப்போ லொருவருண்டோமனமேயெனக் குற்றவரே.

* பட்டைக் கிழித்துப் பருவூசி தன்னைப் பரிந்தெடுத்து
முட்டைச்சுருட்டியென் மொய்குழலாள்கையின் முன்கொ
கட்டியிருந்த கனமாயக் காரிதன் காமமெல்லாம் [டுத்துக்
விட்டுப் பிரியவென் றோவிங்ங னேசிவன் மீண்டதுவே. ()

சூதற்ற கொங்கையு மானார் கலவியுஞ் சூழ்பொருளும்
போதுற்றபூசலுக்கென்செய லாஞ்செய்த புண்ணியத்தால்
தீதற்ற மன்னவன் சிந்தையி னின்று தெளிவதற்கோ
காதற்ற வூசியைத் தந்துவிட்டானென்றன் கைதனிலே.()
வாதுற்ற திண்புய ரண்ணா மலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதுற் றெப்போதும் புகலுநெஞ் சேயிந்தப் பூதலத்தில்
தீதுற்ற செல்வமென் தேடிப் புதைத்த திரவியமென்
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. (௧௦)
வேதத்தினுட்பொருண் மண்ணாசைமங்கையைவிட்டுவிடப்
போதித்தவன்மொழிகேட்டிலையோசெய்தபுண்ணியத்தால்
ஆதித்தன் சந்திரன் போலே வெளிச்சமதாம்பொழுது
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. (௧௧)
மனையாளு மக்களும் வாழ்வுந் தனமுந்தன் வாயின்மட்டே
இனமான சுற்ற மயானமட் டேவழிக் கேதுதுணை
தினைகா மளவெள் ளளவா கினுமுன்பு செய்ததவந்
தனையாள வென்றும் பரலோகஞ் சித்திக்குஞ் சத்தியமே.

அத்தமும் வாழ்வு மகத்துமட் டேவிழி யம்பொழுக
மெத்திய மாதரும் வீதிமட் டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தல மேல்வைத் தழுமைந் தருஞ்சுடு காடுமட்டே
பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே. (௧௨)
சீயுங் குருதிச் செழுநீர் வழும்புஞ் செறிந்தெழுந்து
பாழும் புடவையொன் றில்லாத போது பகலிரவாய்

ஈயு மெறும்பும் புகுகின்ற யோனிக் கிரவுபகன்
மாயு மனிதரை மாயாமல் வைக்க மருந்தில்லையே. (கச)

சீதப் பனிக்குண்டு சிக்கெனக் கந்தை தினம்பசித்தால்
நீதுய்க்கச் சோறு மனைதோறு மூண்டு நினைவெழுந்தால்
வீதிக்கு ணல்ல விலைமாத ருண்டிந்த மேதினியில்
ஏதுக்கு நீசலித் தாய்மன மேயென் றும் புண்படவே. (கரு)

ஆறுண்டு தோப்புண் டணிவீதி யம்பலந் தானுமுண்டு
நீறுண்டு கந்தை நெடுங்கோ வணமுண்டு நித்தநித்த
மாறுண் டலாவி மயங்குநெஞ் சேமனை தோறுஞ்சென்று
சோறுண்டு தூங்கிப்பின் சும்மா விருக்கச் சுகமுமுண்டே.

உடுக்கக் கவிக்கக் குளிர்காற்று வெய்யி லொடுங்கிவந்தால்
தடுக்கப் பழைய வொருவேட்டி யுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப் புறந்திண்ணை யெங்கெங்குமுண்டு பசித்துவந்தால்
கொடுக்கச் சிவனுண்டு நெஞ்சே நமக்குக் குறைவில்லையே

மாடுண்டு கன்றுண்டு மக்களுண்டென்று மகிழ்வதெல்லாங்
கேடுண்டெனும்படி கேட்டுவிட்டோமினிக் கேண்மனமே
ஓடுண்டு கந்தையுண் டுள்ளே யெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்ட கண்ட னடியார் நமக்குத் துணையுமுண்டே. ()

மாத்தா னவத்தையு மாயா புரியின் மயக்கத்தையும்
நீத்தார்தமக்கொரு நிட்டையுண்டோ நித்தனன்புகொண்டு
வேர்த்தாற் குளித்துப் பசித்தாற் புசித்து விழிதுயின்று
பார்த்தா லுலகத் தவர்போ விருப்பர்பற் றற்றவரே. (கக)

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
அன்றென் றிருபசித் தோர்முகம் பார்வல் லறமுநட்பும்[ம்
நன்றென் றிருநடு நீங்காம லேநமக் கிட்டபடி
என்றென் றிருமன மேயுனக் கேவுப தேசமிதே. (உ0)

நாட்டமென் றேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்மல்
ஆட்டமென் றேயிரு பொல்லா வுடலை யடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென் றேயிரு சுற்றத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீர்
ஓட்டமென் றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப தேசமிதே. (உக)

என்செய லாவ தியாதொன்று மில்லை யினித்தெய்வமே
உன்செய லேயென் றுணரப்பெற் றேனிந்த வூனெடுத்த
பின்செய்த தீவினை யாதொன்று மில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்த தீவினை யோவிங்ங னேவந்து மூண்டதுவே.()

திருவேட மாகித் தெருவிற் பயின்றெனைத் தேடிவந்து
பரிவாகப் பிச்சை பகருமென் றூனைப் பதம்பணிந்தேன்

பட்டினத்தார் கழுமரம் பற்றச்செய்தல்
அரசனைப் புனிதனாக்குதல்.

கருவாகு மேதக் கடற்கரை மேவக் கருதுமென்னை
உருவாக்கிக் கொள்ளவல் லோவிங்ங னேசிவனுற்றதுவே.

விட்டே னுலகம் விரும்பே னிருவினை வீணருடன்
கிட்டே னவருரை கேட்டுமிரேன் மெய்கெடாதநிலை[க்கும்
தொட்டேன் சுகதுக்கமற்றுவிட் டேன்றொல்லைநான்மறை
எட்டே னெனும்பர மென்னிடத் தேவந்திங் கெய்தியதே.

அட்டாங்க யோகமு மாதார மாறு மவத்தையைந்தும்;
விட்டேறிப்போன வெளிதனிலேவியப் பொன்றுகண்டே
வட்டாகிச் செம்மதிப் பாலூற லுண்டு மகிழ்ந்திருக்க [ன்
எட்டாத பேரின்ப மென்னை விழுங்கி யிருக்கின்றதே. ()

எரியெனக்கென்னும்புழுவோவெனக்கெனுமிந்தமண்ணுஞ்
சரியெனக்கென்னும் பருந்தோவெனக்கெனுந்தான்புசிக்க
நரியெனக் கென்னும்புன் னாயெனக் கெனுமிந் நாறுடலைப்
பிரியமுடன்வளர்த் தேனித னாலென்ன பேறெனக்கே .()

அண்ணறன் வீதி யரசிருப் பாகு மணிபடையோர்
நண்ணொரு நாலொன்ப தாமவ ரேவலு நண்ணுமிவ்வூர்
துண்ணென் பசிக்கு மடைப்பள்ளி யான சுகமுமெல்லாம்
எண்ணிலி கால மவமே விடுத்தன மெண்ணரிதே. (உஎ)

என்பெற்றதாயரு மென்னைப்பிணமென் றிகழ்ந்துவிட்டார்
பொன்பெற்றமாதரும்போவென்றுசொல்லிபுலம்பிவிட்டா
கொன்பெற்றமைந்தரும் பின்வலம்வந்து குடமுடைத்தார்
உன்பற் றொழிய வொருபற்று மில்லையுடையவனே. (உஅ)

கறையற்ற பல்லுங் கரித்துணி யாடையுங் கள்ளமின்றிப்
பொறையுற்றநெஞ்சமும் பொல்லாதவூணும்புறந்திண்ணை
தறையிற் கிடப்பு மிரந்துண்ணு மோடுஞ் சகமறியக் [யுங்
குறைவற்ற செல்வமென் றேகோல மாமறை கூப்பிடுமே.

எட்டுத் திசையும் பதினாறு கோணமு மெங்கு மொன்றாய்
முட்டித்ததும்பி முளைத்தோங்கு சோதியை மூடரெல்லாங்
கட்டிச் சுருட்டித்தங் கக்கத்தில்வைப்பர் கருத்தில்வையார்
பட்டப் பகலை யிரவென்று கூறிடும் பாதகரே. (௩௦)

வாய்நாறு மூழன் மயிர்ச்சிக்கு நாறிடு மையிடுங்கண்
பூநாறு மங்கம் பிணவெடி நாறும் பெருங்குழிவாய்ச்
பீநாறும் யோனி யழனாறு மிந்தியச் சேறுசிந்திப்
பாய்நாறு மங்கையர்க் கோவிங் ஙனேமனம் பற்றியதே. ()

உரைக்கைக்கு நல்ல திருவெழுத் தைந்துண்டுரைப்படியே
செருக்கித் தரிக்கத் திருநீறு முண்டு தெருக்குப்பையில்

தரிக்கக்கரித்துணி யாடையுமுண்டெந்தச் சாதியிலும்[யே
இரக்கத்துணிந்துகொண்டேன்குறை யேது மெனக்கில்லை

ஏதப்பட்டாயினி மேற்படும் பாட்டை யிதென்றறிந்து
போதப்பட் டாயில்லை நல்லோரிடஞ்சென்று புல்லறிவால்
வாதைப்பட் டாய்மட மானார் கலவி மயக்கத்திலே
பேதப்பட் டாய்நெஞ்சே யுனைப்போலில்லை பித்தருமே.

சுரப்பற்று வல்வினை சுற்றமு மற்றுத் தொழில்களற்றுக்
கரப்பற்று மங்கையர் கையிணக் கற்றுக் கவலையற்று
வரப்பற்று நாதனை வாயார வாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற்றி ருப்பதன் றோபர மாபர மானந்தமே. (௫௪)

பேய்போற்றிரிந்து பிணம்போற் கிடந்திட்ட பிச்சையெல்
நாய்போலருந்தி நரிபோலுழன்றுநன் மங்கையரைத்[லாம்
தாய்போற்கருதித்தமர்போலனைவர்க்குந்தாழ்மைசொல்லி
சேய்போ லிருப்பர்கண் டீருண்மைஞானந் தெளிந்தவரே

விடக்கே பருந்தின் விருந்தே கமண்டல வீணனிட்ட
மூடக்கே புழுவந் துறையிடமேநல மூற்றுமிலாச்
சடக்கேகருவி தளர்ந்துவிட் டாற்பெற்ற தாயுந் தொடாத்
தொடக்கே யுனைச்சுமந் தேனின்னி னேது சுகமெனக்கே

அழுதாற்பயனென்ன நொந்தாற் பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற் பயனென்ன நின்னை யொருவர் சுடவுரைத்த
பழுதாற் பயனென்ன நன்மையுந்தீமையும் பங்கயத்தோன்
எழுதாப் படிவரு மோசலியாதிரென் னேழை நெஞ்சே.()
செல்வரைப் பின்சென்றுபசாரம் பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவியா மற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற் புக்குநல் லேகாந்தமா யெனக் காமிடத்தே
யல்லலற் றென்றிருப் பேனால நீழ லரும்பொருளே. (௫அ)
ஊரீ ருமக்கோ ருபதேசங் கேளு முடம்படங்கப்
போரீர் சமணைக் கழுவேற்று நீற்றைப் புறந்திண்ணையிற்
சாரீ ரனந்தலைச் சுற்றத்தை நீங்கிச் சகநகைக்க
வேரீ ருமக்கவர் தாமே தருவ ரிணையடியே. (௫௯)
நீற்றைப் புனைந்தென்ன நீராடப் போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப் பிறக்க வகையறிந் தாயில்லை மாமறைநூல்
ஏற்றிக் கிடக்கு மெழுகோடி மந்திர மென்னகண்டாய்
ஆற்றிற் கிடந்துந் துறையறி யாம லலைகின்றதே. (௬௦)
ஓங்கார மாய்நின்ற வத்துவி லோயொரு வித்துவந்து
பாங்காய்முளைத்த பயனறிந் தாற்பதி னாலுலகு

நீங்காம னீங்கி நிறையா நிறைந்து நிறையுருவாய்
ஆங்கார மானவர்க் கெட்டாக் கனிவந்தமர்ந்திடுமே. (௬௧)

விதியார் படைப்பு மரியா ரளிப்பும் வியன்கயிலைப்
பதியார் துடைப்புநம் பாலணுகாது பரானந்தமே
கதியாகக் கொண்டுமற் றெல்லாந் துயிலிற் கனவெனநீ
மதியா திருமன மேயிதுகாணன் மருந்துனக்கே, (௬௨)

நாய்க்குண்டு தெண்டு நமக்குண்டு பிச்சை நமனைவெல்ல
வாய்க்குண்டு மந்திர பஞ்சாட் சரமதி யாமல்வரும்
பேய்க்குண்டு நீறு திகைப்புண்டு நின்ற பிறவிப்பிணி
நோய்க்குண்டுதேசிகன் றன்னருளேக்கங்களேக்குதற்கே

நேமங்க ணிட்டைகள் வேதங்க ளாகம நீதிநெறி
ஓமங்க டர்ப்பணஞ் சந்தி செபமந்த்ர யோகநிலை
நாமங்கள் சந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே
சாமங்க டோறு மிவர்செய்யும் பூசைகள் சர்ப்பனையே. ()

நானெத்தனைபுத்திசொன்னாலுங்கேட்டிலை நன்னெஞ்சமே
ஏனிப் படிக்கெட்டுழலுகின் றாயினி யேதுமிலா
வானத்தின் மீனுக்கு வன்றூண்டி விட்ட வகையதுபோல்
போனத்தைமீளநினைக்கின் றனையென்ன புத்தியிதே.(௬௫)

அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலி கொண்டிந்த வைம்புலனும்
வஞ்சப் புலக்கட்டை வேறரவெட்டி வளங்கள்செய்து
விஞ்சத் திருத்திச் சதாசிவ மென்கின்ற வித்தையிட்டுப்
புஞ்சக்களைபறித்தேன் வளர்த்தேன்சிவ போகத்தையே.()
தாயாருஞ்சுற்றமும் பெண்டிருங்கைவிட்டுத்தாழ்ந்திடுநாள்
நீயாரு நானா ரெனப்பகர் வாரந்த நேரத்திலே
நோயாரும்வந்து குடிகொள்வ ரேகொண்ட நோயுமொரு
பாயாரு நீயுமல் லாற்பின்னை யேதுநட் பாமுடலே. (௬௭)
ஆயும் பொழுது மயிர்க்கால்க டோறு மருங்கிருமி
தோயு மலக்குட்டையாகியகாயத்தைச் சுட்டுவிட்டால்
பேயு நடன மிடுங்கட மாமென்று பேசுவதை
நீயு மறிந்திலை யோபொரு டேட நினைந்தனையே. (௬௮)
* பூணும் பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத் தானல்ல பூமிதனைக்
காணும் படிக்கல்ல மங்கையர்க் கல்லநற் காட்சிக்கல்ல
சேணுங்கடந்த சிவனடிக்கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சாணும் வளர்க்க வடியேன் படுந்துயர் சற்றல்லவே. (௬௯)
வெட்டாத சக்கரம் பேசாத மந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாத புட்ப மிறையாத தீர்த்த மினிமுடிந்து

பத்திரகிரியாரின் சேவகர் பட்டினத்தாரைத்
திருடனெனக் கட்டிப்போதல்.

கட்டாத லிங்கங் கருதாத நெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாத பூசையன்றேகுரு நாதன் மொழிந்ததுவே. (௫௦)

எருமுட்டை பிட்கி னுதிர்ந்திடுஞ் செல்லுக் கெவரழுவார்
கருமுட்டை புக்குக் கழலகன் றுய்கன துக்கமதாய்ப்
பெருமுட்டுப் பட்டவர் போலழும் பேதையிர்பேத்துகிறீர்
ஒருமுட்டும் வீட்டு மரணும மென்றைக்கு மோதுமினே. ()

மையாடு கண்ணியு மைந்தரும் வாழ்வு மனையுஞ்செந்தீ
ஐயாநின் மாயை யுருவெளித் தோற்ற மகிலத்துள்ளே
மெய்யாயிருந்ததுநாட்செலநாட்செலவெட்டவெறும் [வே
பொய்யாய்ப் பழங்கதை யாய்க்கனவாய்மெல்லப் போனது

ஆயாய்ப் பலகலை யாய்ந்திடுந் தூய வருந்தவர்பாற்
போயா கிலுமுண்மை யைத்தெரிந் தாயில்லை பூதலத்தில்
வேயார்ந்த தோளியர் காமவிகாரத்தில் வீழ்ந்தழுந்திப்
பேயாய் விழிக்கின் றனைமன மேயென்ன பித்துனக்கே, ()

அடியா ருறவு மரன்பூசை நேசமு மன்புமன்றிப் 85713
படிமீதில் வேறு பயனுள தோபங் கயன்வகுத்த
குடியான சுற்றமுந் தாரமும் வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியா லடியுண்ட வாறெருக்கு மென்றினஞ் சார்ந்திலரே. ()

ஆங்காரப் பொக்கிசங் கோபக்களஞ்சிய மாணவந்தான்
நீங்கா வரண்மனை பொய்வைத்த கூடம்விண் ணீடிவளர்
தேங்கார் பெருமதிற் காமவி லாசமித் தேகங்கந்தல்
பாங்கா யுனைப்பணிந் தெப்படிஞானம் பலிப்பதுவே. (௫௫)

ஒழியாப் பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கி யுழன்றநெஞ்சே
அழியாப் பதவிக் கவுடதங் கேட்டி யநாதியனை
மழுமான் கரத்தனை மால்விடையானை மனத்திலுன்னி
விழியாற் புனல்சிந்தி விம்மியழுநன்மை வேண்டுமென்றே.

நாய்க்கொரு சூலு மதற்கோர் மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொரு ஞானம் பிடிபடு மோபெருங் காஞ்சிரங்காய்
ஆக்குவ ரார தருந்துவ ராரது போலுடம்பு
நீக்கிரை யாவதல் லாலேதுக் காமிதைச் செப்புமினே. ()

கச்சிற் கிடக்குங் கனதனத் திற்கடைக் கண்கள்பட்டே
இச்சித் திருக்கின்ற வேழைநெஞ் சேயிம வான்பயந்த
பச்சைப் பசுங்கொடியுண்ணு முலைபங்கர் பாதத்திலே
தைச்சுக் கிடமன மேயொரு காலுந் தவறில்லையே. (௫௮)

மானூர் விழியைக் கடந்தேறி வந்தனன் வாழ்குருவுங்
கோனுகியென்னை குடியேற்றிக்கொண்டனன்குற்றமில்லை

போனாலும் பேறிருந்தாலு நற்பேறிது பொய்யன்றுகாண்
ஆனாலு மிந்த வுடம்போ டிருப்ப தருவருப்பே. (௫௯)

கற்றாகி னுந்தனைத் தானறி யாய்தனை யாய்ந்தவரை
உற்றா கிலுமுரைக் கப்பொருந் தாயுனக் கானதில்லை
பற்றாய்குருவைப் பணியாய்பரத்தையர் பாலிற்சென்றென்
பெற்றாய் மடநெஞ்ச மேயுனைப் போலில்லை பித்தனுமே.()

உளியிட்டகல்லையு மொப்பிட்டசாந்தையுமுற்றையறப்[வே
புளியிட்டசெம்பையும் போற்றுகிலே னுயர் பொன்னென
ஒளியிட்ட தாளிரண்டுள்ளே யிருத்துவ துண்மையென்று
வெளியிட்டடைத்துவைத் தேனினிமேலொன்றும் வேண்
திருச்சிற்றம்பலம். [டிலனே.

தாயாருக்குத் தகனகிரியை செய்கையிற் பாடிய வெண்பா.

ஐயிரண்டு திங்களா யங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச்—செய்யவிரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பிற் காண்பே னினி. (௧)

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட்சுமந்தே
அந்திபக லாச்சிவனை யாதரித்துத்—தொந்தி
சரியச் சுமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழன்மூட்டு வேன். (௨)

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து—முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டு வேன். (௩)

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவாம லேந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே—அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீமூட்டு வேன். (௪)

அரிசியோ நானிடுவே னாத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்துமகி ழாமல்—உருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வத் திரவியபூ
மானே யெனவழைத்த வாய்க்கு. (௫)

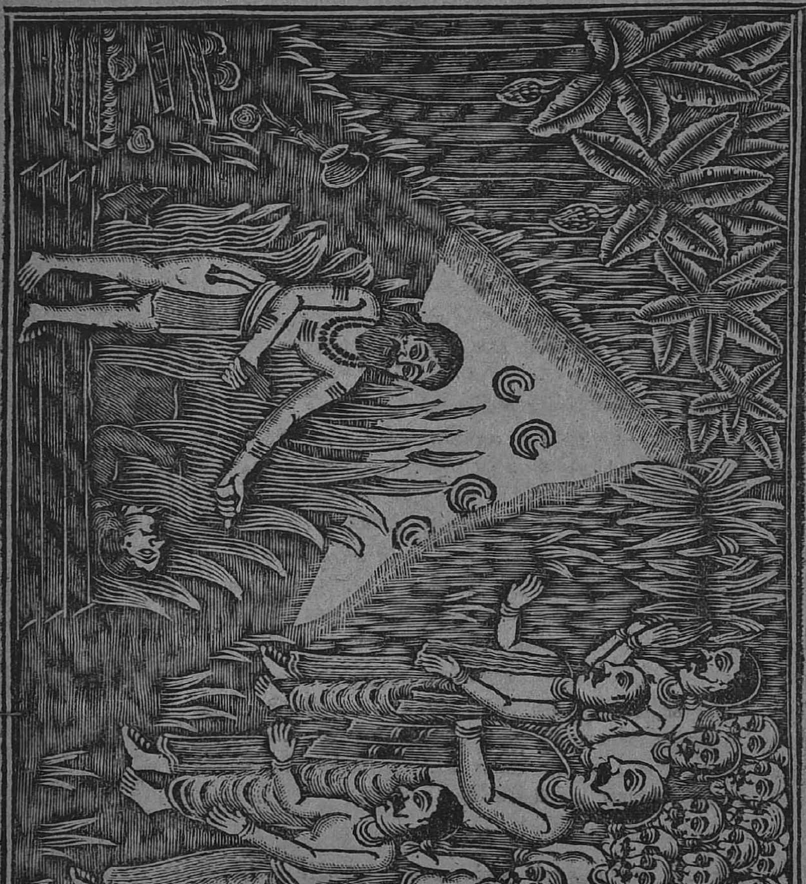

பட்டினத்தார் தாயாரின் தகனகிரியைகளை முடித்தல்.

அள்ளி யிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமன்—மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு. (சு)

விருத்தம்.

முன்னை யிட்டதீ முப்பு ரத்திலே
பின்னை யிட்டதீ தென்னி லங்கையில்
அன்னை யிட்டதீ யடிவ யிற்றிலே
யானு மிட்டதீ மூள்க மூள்கவே. (எ)

வெண்பா.

வேகுதே தீயதனில் வெந்துபொடி சாம்பல்
ஆகுதே பாவியே னையகோ—மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை. (அ)

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நின்பதத்தில்
வந்தாளோ வென்னை மறந்தாளோ—சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி யுகந்து வரங்கிடந்தென்
தன்னையே யீன்றெடுத்த தாய். (கூ)

வீற்றிருந்தா ளன்னை வீதி தனிலிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீறானாள்—பாற்றெளிக்க
எல்லீரும் வாருங்க ளேதென் றிரங்காமல்
எல்லாஞ் சிவமயமே யாம். (க0)

இடைமருது.

மென்று விழுங்கி விடாய்கழிக்க நீர்தேடல்
என்று விடியுமெனக் கென்கோவே—நன்றி
கருதார் புரமூன்றுங் கட்டழலார் செற்ற
மருதாவுன் சந்நிதிக்கே வந்து. (கக)

ஒற்றியூர்.

கண்டங் கரியதாங் கண்மூன் றுடையதாம்
அண்டத்தைப் போல வழகியதாந்—தொண்டர்
உடலுருகத் தித்திக்கு மோங்குபுக ழொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு. (கஉ)

ஒடுவிழுந்து சீப்பாயு மொன்பதுவாய்ப் புண்ணுக்
கிடுமருந்தை யானறிந்து கொண்டேன்—கடுவருந்துந்
தேவாதி தேவன் திருவொற்றி யூர்த்தெருவில்
போவா ரடியிற் பொடி. (கங)

வாவியெல்லாந் தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவணங்க ளெல்லாங் கணநாதர்—பூவுலகில்
ஈது சிவலோக மென்றென்றே மெய்த்தவத்தோர்
ஓதுந் திருவொற்றி யூர். (௧௪)

திருவாரூர்.

ஆரூர ரிங்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென்
றூரூர்க டோறு முழலுவீர்—நேரே
உளக்குறிப்பை நாடாத வமர்கா ணீவிர்
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடு வீர். (௧௫)

எருவாய்க் கிருவிரன் மேலேறுண் டிருக்குங்
கருவாய்க்கோ கண்கலக்கப் பட்டாய்—திருவாரூர்த்
தேரோடும் வீதியிலே செத்துக் கிடக்கின்றாய்
நீரோடுந் தாரைக்கே நீ. (௧௬)

திருக்காஞ்சி.

எத்தனையூ ரெத்தனைவீ டெத்தனைதாய் பெற்றவர்கள்
எத்தனைபே ரிட்டழைக்க வேனென்றேன்—நித்தம்
எனக்குக் களையாற்று யேகம்பா கம்பா
உனக்குத் திருவிளையாட் டோ. (௧௭)

கச்சிக்காரோகணம்.

அத்தி முதலெறும்பீ றானவுயி ரத்தனைக்குஞ்
சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகா—மெத்தப்
பசிக்குதையா பாவியேன் பாழ்வயிற்றைப் பற்றி
இசிக்குதையா காரோண ரே. (௧௮)

திருக்காளத்தி.

பொய்யை யொழியாய் புலாலைவிடாய் காளத்தி
ஐயரே யென்னு யறஞ்செய்யாய்—வெய்ய
சினமே யொழியாய் திருவெழுத் தைந்தோதாய்
மனமே யுனக்கென்ன மாண்பு. (௧௯)

திருவிருப்பையூர்.

மாதா வுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே—நாதா
இருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையூர் வாராமற்கா. (௨௦)

திருவையாறு.

மண்ணுந் தணலாற வானும் புகையாற
எண்ணரிய தாயு மிளைப்பாறப்—பண்ணுமயன்
கையா றவுமடியேன் காலாற வுங்கண்பார்
ஐயா திருவை யாறு. (௨௧)

திருக்குற்றாலம்.

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே—மேல்விழுந்தே
உற்றா ரழுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு. (௨௨)

திருவெண்காட்டுத் திருவிசைப்பா.

பூதமுங் கரணம் பொறிகளையும் புலனும் பொருந்திய குணங்களோர் மூன்றும், நாதமுங்கடந்த வெளியிலே நீயு நானுமாய் நிற்குநாளுளதோ, வாதமுஞ்சமய பேதமுங்கடந்த மனோலய வின்பசாகரமே, எதுமொன்றறியேன் யாது நின்செயலோ யிறைவனே யேகநா கனே. (௨௩)

யாவரே யிருந்தும் யாவரே வாழ்ந்தும் யாவரே யெமக்குற வாயுந், தேவரீரல்லாற் றிசைமுக மெனக்குத் திருவுளமறியவே றுளதோ, பாவலனொருவன் செந்தமிழ்க்கிரங்கிப்பரவையா ரூடலை மாற்ற, எவலாளாகி யிரவெலா முழன்ற விறைவனே யேகநா யகனே. (௨௪)

உண்டதேயுண்டு முடுத்ததேயுடுத்து மடுத்தடுத்துரைத்தே யுரைத்துங், கண்டதே கண்டுங் கேட்டதே கேட்டுங் கழிந்தன கடவுளெல்லாம், விண்ட தாமரைமேலன்னம் வீற்றிருக்கும் விழவரு வீதிவெண் காடா, அண்டரே போற்ற வம்பலத்தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௨௫)

பொது

சிற்றம் பலமுஞ் சிவனு மருகிருக்க
வெற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே—நித்தம்
பிறந்திடத்தைத் தேடுதே பேதைமட நெஞ்சங்
கறந்திடத்தை நாடுதே கண். (௨௬)

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையுனை யிப்போது
தேடினவர் போய்விட்டார் தேறியிரு—நாடிநீ
என்னை நினைத்தா லிடுப்பி லுதைப்பேனுன்
உன்னை நினைத்தா லுதை. (௨௭)

வாசற் படிகடந்து வாராத பிச்சைக்கிங்
காசைப் படுவதில்லை யண்ணலே—யாசைதனைப்
பட்டிறந்த காலமெலாம் போதும் பரமேட்டி
சுட்டிறந்த ஞானத்தைச் சொல். (௨௮)

நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த் தொழுவதுவும்
இச்சையிலே தானங் கிருப்பதுவும்—பிச்சைதனை
வாங்குவது முண்பதுவும் வந்துதிரு வாயிலிலே
தூங்குவதுந் தானே சுகம். (௨௯)

இருக்கு மிடந்தேடி யென்பசிக் கேயன்னம்
உருக்கமுடன் கொண்டுவந்தா லுண்பேன்—பெருக்க
அழைத்தாலும் போகே னரனே யென்தேகம்
இளைத்தாலும் போகே னினி. (௩0)

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுட னேயுடலைச்
சுட்டுவிடப் போகிறார் சுற்றத்தார்—பட்டதுபட்
டெந்நேர முஞ்சிவனை யேத்துங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம். (௩௧)

ஆவியொடு காய மழிந்தாலு மேதினியில்
பாவியென்று நாமம் படையாதே—மேவியசீர்
வித்தார முங்கடம்பும் வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலே திரி. (௩௨)

பின்முடுகு வெண்பா

இப்பிறப்பை நம்பி யிருப்பரோ நெஞ்சகமே
வைப்பிருக்க வாயின் மனையிருக்கச்—சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு. (௩௩)

மேலு மிருக்க விருப்பிணையே வெள்விடையோன்
சீலமறிந் திலையே சிந்தையே—கால்கைக்குக் [ட்ல்
கொட்டையிட்டு மெத்தையிட்டுக் குத்திமொத்தப் பட்டவு
கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு. (௩௪)

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே
அன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே—வன்கழுக்கள்
தத்தித்தத் திச்செட்டைத் தட்டிக்கட் டிப்பிட்டுக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு. (௩௫)

இன்னம் பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை—முன்னம்
எரிந்தகட்டை மீதி லிணைக்கோ வணத்தை
உரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு. (௩௬)

முதற்சங் கமுதூட்டு மொய்குழலார் தம்மை
நடுச்சங்க நல்விலங்கு பூட்டுங்—கடைச்சங்கம்
ஆம்போ தனதூது மம்மட்டோ விம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்த நலம். (௩௭)

எத்தனைநாள் கூடி யெடுத்த சரீரமிவை
அத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ—வித்தகனார்
காலைப் பிடித்து மெள்ளக் கங்குல்பக லற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப்போ மே. (௩௮)

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதே
யெச்சி லிருக்கு மிடமறியீர்—எச்சிறனை
உய்த்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படும்பின்
சித்தநி ராமயமா மே. (௩௯)

எத்தனைபேர் நட்டகுழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
எத்தனைபேர் பற்றி யிழுத்தவிதழ்—நித்தநித்தம்
பொய்யடா பேசும் புவியின்மட மாதரைவிட்
டுய்யடா வுய்யடா வுய். (௪0)

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணி நெஞ்சே
ஒருத்தருக்குந் தீங்கினையுன் னாதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருப்ப நாய்நரிகள் பேய்கழுகு
தம்மதென்று தாமிருக்குந் தான். (௪௧)

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப் பட்டாலும்
முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய்க்
காதிவிளை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான். (௪௨)

மாலைப் பொழுதினறு மஞ்சளரைத் தேகுளித்து
வேலை மினக்கிட்டு விழித்திருந்து—சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தானு லென்செய்வாள் பின். (சுரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலர் வேண்டுகோளால்

ஓர் கலியாணவீட்டிற் சென்று

தம்பதிகளைப் பார்த்துப் பாடிய

திருவிருத்தம்.

நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்து நவநிதியந் தேடி
நலமொன்று மறியாத நாரியரைக் கூடிப்
பூப்பிளக்க வருகின்ற புற்றீசல் போலப்
புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்
காப்பதற்கும் வழியறியீர் கைவிடவு மாட்டீர்
கவர்பிளந்தமரத்துளையிற் கானுழைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனை யசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப் போல
அகப்பட்டீர் கிடந்துழல வகப்பட் டீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

சிவமயம்.

உடற்கூற்றுவண்ணம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனதனதான தனதனதான
தந்த தனந்தன தந்த தனந்த
தனன தனந்த தனன தனந்த
தானன தானன தானன தந்த—
தந்ததன தான தன தானா.

ஒருமட மாது மொருவனு மாகி
யின்ப சுகந்தரு மன்பு பொருந்தி
புணர்வு கலங்க வொழுகிய விந்து
ஊறு சுரோணித மீது கலந்து—
பனியிலொர் பாதி சிறுதுளி மாது
பண்டியில் வந்துபு குந்து திரண்டு
பதும வரும்பு கமடமி தென்று
பார்வை மெய் வாய்செவி கால்கைகளென்ற—
உருவமு மாகி யுயிர்வளர் மாத
மொன்பது மொன்றுநி றைந்து மடந்தை
யுதர மகன்று புவியில் விழுந்து
யோகமும் வாரமு நாளுமறிந்து
மகளிர்கள் சேனை தரவணை யாடை
மண்பட வுந்தியு தைந்து கவிழ்ந்து
மடமயில் கொங்கை யமுத மருந்தி
யோரறி வீரறி வாகி வளர்ந்து—
ஒளிநகை யூற லிதழ்மட வாரு
வந்து முகந்திட வந்து தவழ்ந்து
மடியி லிருந்து மழலை மொழிந்து
வாவிரு போவென நாமம் விளம்ப—
உடைமணி யாடை யரைவட மாட
வுண்பவர் தின்பவர் தங்களொடுண்டு
தெருவிலிருந்து புழுதி யளைந்து
தேடிய பாலரொ டோடி நடந்து—
அஞ்சு வயதாகி விளை யாடியே. (க)

உயர்தரு ஞான குருவுப தேச
முந்தமி ழின்கலை யுங்கரை கண்டு

பட்டினத்தார் சிவலிங்கவுருவாகுதல்.

வளர்பிறை யென்று பலரும் விளம்ப
வாழ்பதி னாறுபி ராயமும் வந்து—
மயிர்முடி கோதி யறுபத நீல
வண்டிமிர் தண்டொடை கொண்டை புனைந்து
மணிபொ னிலங்கு பணிக ளணிந்து
மாகதர் போகதர் கூடி வணங்க—
மதன சொரூப னிவனென மோக
மங்கையர் கண்டும ருண்டு திரண்டு
வரிவிழி கொண்டு சுழிய வெறிந்து
மாமயில் போலவர் போவது கண்டு—
மனது பொருமலவர்பிற கோடி
மங்கல செங்கல சந்திகழ் கொங்கை
மருவ மயங்கி யிதழமு துண்டு
தேடிய மாமுதல் சேர வழங்கி—
ஒருமுத லாகி முதுபொரு ளாயி
ருந்த தனங்களும் வம்பி விழந்து
மதன சுகந்த விதனமி தென்று
வாலிப கோலமும் வேறு பிரிந்து—
வளமையு மாறி யிளமையு மாறி
வன்பல் விழுந்திரு கண்களி ருண்டு
வயது முதிர்ந்து நரைதிரை வந்து
வாதவி ரோதகு ரோத மடைந்து—
செங்கையினி லோர்தடியு மாகியே. (௨)

வருவது போவ தொருமுது கூனு
மந்தி யெனும்படி குந்தி நடந்து
மதியு மழிந்து செவிதிமிர் வந்து
வாயறி யாமல்வி டாமன் மொழிந்து—
துயில்வரு நேர மிருமல் பொரூது
தொண்டையு நெஞ்சமு லர்ந்து வறண்டு
துகிலு மிழந்து சுணையு மழிந்து
தோகையர் பாலர்கள் கோரணி கொண்டு—
கலியுக மீதி லிவர்மரி யாதை
கண்டிடு மென்பவர் சஞ்சல மிஞ்ச
கலகல வென்று மலசலம் வந்து
கால்வழி மேல்வழி சார நடந்து—
தெளிவு மிராம லுரைதடு மாறி
சிந்தையு நெஞ்சமு லைந்து மருண்டு

திடமு முலைந்து மிகவு மலைந்து
தேறிந லாதர வேதென நொந்து—
மறையவன் வேத னெழுதிய வாறு
வந்தது கண்டமு மென்று தெளிந்து
இனியென கண்ட மினியென தொந்த
மேதினி வாழ்வுநி லாதினி நின்ற—
கடன்முறை பேசு மெனவுரை நாவு
றங்கிவி ழுந்துகை கொண்டு மொழிந்து
கடைவழி கஞ்சி யொழுகிட வந்து
பூதமு நாலுசு வாசமு நின்று—
நெஞ்சு தடுமாறி வரு நேரமே. (௯)

வளர்பிறை போல வெயிறு முரோம
முஞ்சடை யுஞ்சிறு குஞ்சியும் விஞ்ச
மனது மிருண்ட வடிவு மிலங்க
மாமலை போல்யம தூதர்கள் வந்து—
வலைகொடு வீசி யுயிர்கொடு போக
மைந்தரும் வந்துகு னிந்தழ நொந்து
மடியில் விழுந்து மனைவி புலம்ப
மாழ்கினரே யிவர் காலம றிந்து—
பழையவர் காணு மெனும யலார்கள்
பஞ்சு பறந்திட நின்றவர் பந்த
ரிடுமென வந்து பறையிட முந்த
வேபிணம் வேக விசாரியு மென்று—
பலரையு மேவி முதியவர் தாமி
ருந்த சவங்கழு வுஞ்சில ரென்று
பணிதுகில் தொங்கல் களப மணிந்து
பாவக மேசெய்து நாறு முடம்பை—
வரிசை கெடாம லெடுமென வோடி
வந்திள மைந்தர் குனிந்து சுமந்து
கடுகி நடந்து சுடலை யடைந்து
மானிட வாழ்வென வாழ்வென நொந்து—
விறகிட மூடி யழல்கொடு போட
வெந்துவி ழுந்து முறிந்து நிணங்க
ளுருகி யெலும்பு கருகி யடங்கி
யோர்பிடி நீறுமி லாத வுடம்பை—
நம்பு மடியேனை யினி யாளுமே. (௧)

உடற்கூற்றுவண்ணம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சேந்தனாருளிச்செய்த

திருப்பல்லாண்டு

கோயில்

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
புவனியெல் லாம்விளங்க
அன்னநடை மடவா ளுமைகோ னடியோமுக்
கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே, (க)

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள்
விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி யீசற்காட்
செய்மின் குழாம்புகுந்
தண்டங் கடந்த பொருளள வில்லதோ
ரானந்த வெள்ளப்பொருள்
கண்டுமின்று மென்று முள்ள பொருளென்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (உ)

நிட்டை யிலாவுட லீத்தென்னை யாண்ட
நிகரிலா வண்ணங்களுஞ்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச் சீராட்டுந்
திறங்களுமே சிந்தித்

தட்ட மூர்த்திக்கென் னகநெக வூறு
மமிர்தினுக் காலநிழற்
பட்டனுக் கென்னைத்தன் பாற்பாடுத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (ங)

சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண்டிற் சிந்தையுஞ் சிலதேவர்
சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத் திரண்மேரு விடங்கன்
விடைப் பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (ச)

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட் டோலமிட்
டின்னம் புகலரிதா
யிரந்திரந் தழைப்ப வென்னுயி ராண்டகோவினுக்
கென்செய வல்லமென்றுங்
கரந்துங் கரவாத கற்ப னாகிக்
கரையில் கருணைக்கடல்
பரந்து நிரந்தும் வரம்பில்லாப் பாங்கற்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (ரு)

சேவிக்க வந்தய னிந்திரன் செங்கண்மா
லெங்குந் திசைதிசையன
கூவிக்கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாங்குழா
மாய்நின்று கூத்தாடு
மாவிக் கமுதையென் னுவர்த் தனத்தினை
யப்பனை யொப்பமரர்
பாவிக்கு பாவகத் தப்புறத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (சு)

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீ
ழாரும் பெறாத வறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவாருலகி
லூரு முலகுங் கழற வழறி
யுமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பு மறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (எ)

சேலுங் கயலுந் திளைக்குங் கண்ணாரிளங்
 கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மார்பிலங்கு மென்று
 புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலு மயனு மறியா நெறிதந்து
 வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலு மமுதமு மொத்துநின் றானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (அ)

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
 பாற்கட லீந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லைதன்னு
ளாலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
 பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (கூ)

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கிவ்
 வண்டத் தொடுமுடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற் கோயிலும்
 போகனமு மருளிச்
சோதி மணிமுடித் தாமமு நாமமுந்
 தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (க0)

குழலொலி யாழொலி கூத்தொலி யேத்தொலி
 யெங்குங் குழாம்பெருகி
விழவொலி விண்ணள வுஞ்சென்று விம்மி
 மிகுதிரு வாரூரின்
மழவிடை யார்க்கு வழிவழி யாளாய்
 மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழவடி யாரொடுங் கூடியெம் மானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (கக)

ஆரார் வந்தா ரமரர் குழாத்தி
 லணியுடை யாதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முக னங்கி
 யிரவியு மிந்திரனுந்

தேரார் வீதியிற் றேவர் குழாங்க
டிசையனைத்து நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியு மாடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (கஉ)

எந்த யெந்தாய் சுற்ற முற்று
மெமக்கமுதா மெம்பிரா னென்றென்று
சிந்தைசெயுஞ் சிவன் சீரடியாரடி நாய்
செப்புரை
யந்தமி லானந்தச் சேந்த னெனைப்புகுந்
தாண்டுகொண் டாருயிர்மேற்
பந்தம் விரியப் பரிந்தவனே யென்று
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (கங

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பல்லாண்டு முற்றிற்று.

85713